

Metoda prețului mediu ponderat

Din cele două metode de calcul al prețului mediu ponderat (periodic sau după fiecare recepție) **WinMENTOR**-ul folosește metoda prețului mediu ponderat periodic reevaluând prețul de înregistrare al articolelor, utilizat la descărcarea de gestiune în tranzacțiile din cursul lunii, în timpul refacerii de stocuri solduri.

În cadrul acestei variante există 2 modalități istorice de lucru în program, stabilite printr-o constantă (Constante generale>Constante de funcționare>Contabile):

- **PMP pentru fiecare pereche gestiune-tip contabil** - prima metodă implementată (nu recomandăm folosirea ei)
- **PMP la nivel de firmă (indiferent de gestiune și tip contabil)** - ultima metodă implementată.

Indiferent de modul de lucru ales, metoda gestiune PMP are dezavantajele ei și impune restricții în modul de operare.

O primă restricție privește utilizarea sateliților. Nu se poate folosi metoda prețului mediu ponderat pe o firmă care are sateliți.

O altă restricție ar fi aceea că nu este permis transferul dintr-un tip contabil PMP într-un alt tip contabil FIFO, LIFO sau IDS deoarece intrarea la destinație se va face la prețul din momentul transferului în timp ce înregistrările contabile de transfer se vor efectua la ultimul preț mediu al lunii (restricția este logică de altfel deoarece pe platforma unei firme nu se poate folosi decât o singură metodă de gestiune conform legislației contabile în vigoare).

Se admit dar creează incoerențe/incosecvente transferurile dintr-un tip contabil în alt tip contabil.

În varianta **PMP la nivel de gestiune și tip contabil** nu sunt admise transferuri între tipuri contabile PMP, această variantă funcționând bine numai dacă stocul rămâne până la ieșire în gestiunea în care a fost recepționat. Eventualele transferuri trebuie să se facă prin diminuări și mărimi de stoc.

Iată un exemplu al efectului negativ al folosirii transferului:

1. Recepție în gestiunea G1 articol PMP A1 cu preț = 1000; $PMP(G1) = 1000$.
2. Transfer A1 în G2; pe document se memorează preț de transfer 1000, deci intrarea în G2 se face la 1000; de reținut că ieșirea din G1 se va recalcula la sfârșit de lună nemodificându-se documentul înregistrat;
3. Recepție nouă în gestiunea G1 articol PMP cu preț = 2000; $PMP(G1)$ devine: $(1000 + 2000) / (1 + 1) = 1500$;
4. Consum din G1 al articolului A1/1buc la PMP 1500.
 $301 = 601$ cu 1500;
5. Consum din G2 al articolului A1/1buc la PMP 1000
 $301 = 601$ cu 1000;

Dacă nu s-ar fi efectuat transfer, ambele consumuri s-ar fi executat din G1, iar la sfârșit de lună consumul total ar fi fost: $301 = 601$ cu $1500 \times 2 = 3000$. În acest caz, consumul se face

din G1 301 = 601 cu 1500 și din G2 301 = 601 cu 1000 total = 2500 => diferențe de 500 lei necontabilizați care au ca efect creșterea profitului.

Efectul transferului ar fi faptul că pe intrări, respectiv pe debit, balanța contabilă nu ar corespunde cu balanța stocurilor, corespondență ce reprezintă una din cheile de verificare pentru corectitudinea bazei de date.

În varianta **PMP la nivel de firmă**, problema transferului dintr-o gestiune în alta a fost rezolvată, dar apar situații ciudate în cazul transferurilor dintr-un tip contabil în altul pe parcursul lunii. Iată un exemplu:

1. Intrare în G1 pe 301 la 1000lei
2. Transfer în G2 ca marfă pe 371;
3. Intrare în G2 pe 301 la 2000lei;
4. Transfer în G2 din 301 în 371 ca marfă;
5. Intrare direct în G2 pe 371 la 3000lei;

PMP la nivel de firmă este 2000, adică $(1000+2000+3000)/(1+1+1)$, iar înregistrările contabile aferente vor fi:

1. 301=401 cu 1000 (preț achiziție)
2. 371=301 cu 2000 (preț mediu)
3. 301=401 cu 2000 (preț achiziție)
4. 371=301 cu 2000 (preț mediu)
5. 371=401 cu 3000 (preț achiziție)

Astfel, în 301 au intrat 2 bucăți (1. + 3.), au ieșit 2 bucăți (2. + 4.), dar rămâne sold creditor :

Sold 301 = 301Debit-301Credit = [(1000 de la 1) +(2000 de la 3)] - [(2000 de la 2) + (2000 de la 4)] = 3000-4000 = -1000 !!!
 Sold 371 = 371Debit-371Credit = [(2000 de la 2) +(2000 de la 4)+(3000 de la 5)] - [nu există ieșiri] = 7000 !!!

Valoarea stocului pentru articolul respectiv la preț mediu este 3 bucăți *2000(PMP) = 6000 și este egal cu totalul soldurilor pe conturi: Sold 301+Sold 371= -1000 + 7000=6000. În această variantă de lucru există egalitate între balanța contabilă și balanța stocurilor, dar pe total nu și pe fiecare cont în parte.

Corespondența pe conturi între cele două liste nu se poate verifica.

O altă problemă se manifestă la editarea balanței stocurilor din două luni consecutive. Folosind exemplul de mai sus, Soldul final 371 în balanța stocurilor a fost în luna n 7000, dar în luna n+1 Soldul inițial 371 în aceeași listă va fi 6000 adică 3 bucăți *2000(PMP-ul lunii n).

Un inconvenient al metodei în sine este faptul că nu se păstrează prețul de achiziție al momentului decât pe documentele de intrare, respectiv listele în care se centralizează aceste documente. Într-o fișă de magazie sau o listă de stocuri la moment nu se va putea

vedea prețul de achiziție, ci doar prețul mediu de înregistrare în stoc.

Lista dezavantajelor acestei metode poate continua, ele fiind puse în evidență și de documentația de specialitate când se analizează valoarea stocurilor calculată pe o piață inflaționistă, evaluarea la PMP fiind mai mică decât cea din metoda FIFO.

Avantajul fiind doar un fișier de stocuri mai mic, detaliu ne semnificativ la costurile de azi ale tehnicii de calcul, necesitatea utilizării acestei metode de gestiune nu apare imperios necesară nici din acest motiv.

Acestea ar fi principalele aspecte ale metodei de gestiune PMP.